

BILANȚ RODNIC - PERSPECTIVE LUMINOASE

Anul 1986 a intrat în istoria românilor nu numai ca o măsură obișnuită a timpului, ci, mai ales, ca un timp activ al măsurării acelor valori și dimensiuni care îi conferă contemporaneității noastre naționale un caracter tot mai profund socialist, umanist și înnoitor, revoluționar și patriotic, ca parte integrantă a epocii de aur ce poartă, cu justificată mândrie, numele creatorului ei de geniu, Epoca Nicolae Ceaușescu; valori și dimensiuni care unesc fundamental și indestructibil trecutul, prezentul și viitorul României într-o continuitate specifică, a luptei pentru progres, pentru fericirea și perfecționarea omului, pentru libertatea, demnitatea și independența patriei, pentru pace, prietenie și colaborare între toate popoarele lumii.

A măsurat, 1986, încă și încă o dată, dimensiunea eroică a istoriei poporului nostru, cu prilejul împlinirii a 2500 de ani de lupte și jertfe pentru dreptul său la o existență liberă și neatințată, pentru dreptul său de a fi stăpîn în propria-i țară. Aniversarea evenimentelor petrecute pe pămîntul românesc de astăzi cu 80 de generații în urmă s-a desfășurat, cu o largă participare, în numeroase manifestări organizate sub semnul recunoștinței pe care întregul nostru popor o poartă secretarului general al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru concepția sa înnoitoare asupra istoriei, pentru inițierea și propulsarea cercetării istorice în lumina adevărului științific, potrivit căruia investigarea trecutului național trebuie să aibă în vedere, în mod unitar și complex, întreaga istorie a poporului nostru, din zorii acesteia și pînă în contemporaneitatea socialistă. Culminînd cu o sesiune științifică dedicată evocării evenimentelor de acum 2500 de ani, această aniversare a demonstrat, odată cu relevarea semnificației primelor lupte atestate documentar, purtate de strămoșii noștri geto-daci — „cei mai dreπți și mai viteji dintre traci” — pentru apărarea libertății și neatințării, împotriva cōtropicitorilor străini, atașamentul deplin al specialiștilor, al tuturor oamenilor muncii din patria noastră, pentru istoria națională ca izvor al conștiinței de sine a poporului român, al activității ideologice a partidului și al educației patriotice și revoluționare, îndeosebi a tineretului, menite să susțină în contemporaneitate efortul eroic pentru desăvîșirea edificării societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism. A măsurat, în același timp și în același sens, 1986, împlinirea a 600 de ani de la începerea domniei voievodului Mircea cel Mare, aniversată, de asemenea, cu un larg ecou în rîndul oamenilor muncii, al istoricilor și creatorilor de artă, focalizat în cadrul sesiunii științifice din luna septembrie — prilej de evocare a începuturilor luptei românilor pentru apărarea libertății și independenței în fața expansiunii otomane, dar și al statornicirilor economice, sociale și culturale din Țara Românească a Munteniei la întretăierea veacurilor al XIV-lea și al XV-lea, datorate marelui voievod Mircea, ca exponent demn, fidel și ferm al năzuințelor poporului său. A măsurat mai departe 1986 momentul de sinteză istorică al împlinirii tuturor acestor năzuințe din trecut ale poporului român, concretizat la 1 decembrie 1918, prin actul solemn de la Alba Iulia — desăvîșirea unității poporului român.

Ca o dovadă vie a adevărului și justetei tezelor strălucit exprimate în gîndirea istorică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al P.C.R., ca o confirmare în viață a desăvîșitei sale capacități de analiză, sinteză și generalizare a faptelor din trecut, a relației organice pe care o promovează consecvent Președintele țării, între trecutul și prezentul poporului nostru — anul 1986 a marcat, prin sărbătorirea împlinirii a 65 de ani de la constituirea Partidului Comunist Român, un moment de mare rezonanță revoluționară și patriotică. Punînd în plină lumină locul central pe care l-a ocupat în istoria poporului român apariția P.C.R. ca un continuator al luptelor pentru dreptate socială și națională, pentru apărarea

unității, suveranității și integrității patriei, această aniversare — sub al cărei semn s-au desfășurat, pe drept cuvânt, în întregul an, noile și marile victorii ale revoluției socialiste din țara noastră — a contribuit, prin puternicul ei ecou, la mobilizarea comunistilor, a tuturor oamenilor muncii, pentru înfăptuirea mărețelor obiective stabilite de congresul al XIII-lea al partidului. În numeroasele manifestări organizate cu acest prilej, ca și în viața de zi cu zi, constructorii de astăzi ai viitorului fericit al patriei române au avut mereu prezentă, în minte și în suflet, mai mult decât oricând, imaginea vie a acelei glorioase forțe a partidului comunist, care s-a materializat în două decenii de activitate în adâncă ilegalitate pentru organizarea și conducerea luptei împotriva exploatării, pentru drepturile și interesele vitale ale clasei muncitoare, ale întregului nostru popor, pentru doborârea fascismului și apărarea libertății, independenței și integrității teritoriale a țării; imaginea vie a acelei glorioase forțe care a înfăptuit și dezvoltă neîncetat democrația socialistă muncitorească și revoluționară întru chipul în făurirea și înflorirea Republicii, de la a cărei proclamare s-au împlinit 39 de ani; imaginea vie a acelei glorioase forțe care conduce, din 1944 încoace și îndeosebi în ultimii 21 de ani — de cînd la cîrma partidului și a statului se află marele fiu al României, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu — drumul victorios al patriei spre visul de aur al omenirii, comunismul.

A măsurat, mai cu seamă, anul 1986, un fapt de o măreție covârșitoare în istoria multimilenară a poporului român, una din acele aniversări care își pun pecetea lor binefăcătoare pe o întreagă epocă — împlinirea a peste o jumătate de secol de cînd activitatea eroică, depusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu încă din anii tinereții, în slujba clasei muncitoare, a întregului nostru popor, se identifică, pilduitor, cu lupta glorioasă a Partidului Comunist Român împotriva exploatării și asupririi sociale din deceniile interbelice, împotriva fascismului și a războiului, pentru eliberarea socială și națională a României. S-a înscris, astfel, pentru eternitate, în cartea de aur a istoriei naționale prezența activă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, ca reprezentant al tineretului în conducerea Comitetului Național Antifascist, alegerea sa în fruntea Comitetului Antifascist al Tineretului, funcții de înaltă răspundere comunistă, în care tovarășul Nicolae Ceaușescu a militat cu energia, clarviziunea politică și fermitatea revoluționară care îi sînt caracteristice, pentru unitatea forțelor democratice și patriotice în lupta antifascistă, pentru salvarea independenței și integrității patriei. Strălucitele pagini de eroism prin care tovarășul Nicolae Ceaușescu a făcut dovada excepționalelor sale calități de revoluționar și patriot comunist, devenind, în cadrul procesului de la Brașov, din primăvara anului 1936, din acuzat acuzator, constituie, în această carte de aur a istoriei naționale, un exemplu de înaltă conștiință civică și politică, izvorit din cele mai profunde legături cu clasa muncitoare, cu Partidul Comunist Român, cu cele mai fierbinți năzuințe de libertate socială și națională ale însuși poporului român. Acest exemplu a culminat cu marea demonstrație antifascistă și antirăzboinică din ziua de 1 Mai 1939, la a cărei organizare și desfășurare tovarășul Nicolae Ceaușescu, alături de tovarășa Elena Petrescu Ceaușescu, a avut un rol determinant, luminos și plin de o hotărîre care avea să se vădească cinci ani mai tîrziu, în August 1944, decisiv pentru destinul comunist al României.

Pentru acest destin comunist al României, 1986 a însemnat primul an al celui de al optulea plan cincinal, etapă hotărîtoare în opera de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate, care va consemna, potrivit istoricelor documente programatice adoptate la Congresul al XIII-lea al P.C.R., trecerea patriei noastre de la stadiul de țară socialistă în curs de dezvoltare la acela, calitativ superior, de țară socialistă mediu dezvoltată. Bilanțul acestui an, așa cum a reieșit din analizele ample și complexe întreprinse, în luna decembrie, în lumina Cuvîntărilor de excepțională însemnătate rostite de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cadrul forumurilor naționale ale democrației socialiste românești, muncitorești și revoluționare — Plenara Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, Plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe, Plenara lărgită a Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor — culminînd cu Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 9—10 decembrie 1986, s-a relevat ca un bilanț rodnic, concretizat într-un ritm de creștere a industriei de peste 7 la sută în raport cu anul precedent, în obținerea celei mai mari producții de cereale din istoria țării, de peste 28 de milioane tone, în sporirea, pe ansamblu, a productivității muncii, a venitului național, în reducerea cheltuielilor materiale și în realizarea altor prevederi ale planului pe 1986. „Toate aceste rezultate — sublinia-

tovarășul Nicolae Ceaușescu cu în Cuvîntarea sa la Plenara C.C. al P.C.R., — demonstrează, în primul rînd, justetea hotărîrilor Congresului al XIII-lea, a planurilor și programelor pe care le-am adoptat și în acest an cu privire la dezvoltarea în ritm înalt a economiei noastre naționale, a forțelor de producție, a științei, culturii, învățămîntului, la ridicarea, pe această bază, a gradului general de civilizație, a bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru popor."

Intensa activitate politică din luna decembrie 1986 a evidențiat, totodată, pe baza orientărilor și indicațiilor cuprinse în Cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, potrivit Directivelor Congresului al XIII-lea al P.C.R., conturul luminos al perspectivelor concrete înscrise în sarcinile anului 1987. Dezbătute, de asemenea, în Plenara Comitetului Central al P.C.R., în cele mai înalte foruri ale organismelor democrației noastre socialiste, căpătînd putere de lege prin adoptarea lor de către Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România, aceste sarcini sînt concretizate, după cum este cunoscut, în Planul național unic de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe anul 1987, în Planul de dezvoltare a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și gospodăririi apelor pe anul 1987, în celelalte planuri și programe adoptate, constituind, în ansamblu, fundamentarea programatică a activității economico-sociale din anul 1987, hotărîtor pentru realizarea și depășirea celui de al optulea plan cincinal. Aceste obiective, planuri și programe sînt, așa cum releva secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Cuvîntarea rostită la Plenara C.C. al P.C.R., „rodul gîndirii creatoare a tuturor oamenilor muncii, a întregului nostru popor. Ele corespund pe deplin bazei tehnico-materiale de care dispune societatea noastră, forței puternicelor colective de oameni ai muncii din toate sectoarele de activitate — și deci sînt create toate condițiile pentru ca aceste obiective să fie îndeplinite cu succes. Avem un program de mare perspectivă în dezvoltarea României, care presupune trecerea în acest cincinal la o nouă etapă de dezvoltare, iar în perspectiva anilor 2000, crearea condițiilor necesare afirmării în munca și viața poporului nostru a principiilor comuniste." Bilanțul rodnic al anului 1986 devine, astfel, cu certitudine, punctul de plecare al noului an, 1987, punîndu-se acum un accent mai puternic pe laturile calitative ale producției, pe realizarea noii revoluții agrare, pe dezvoltarea impetuoasă a științei și tehnologiei, a învățămîntului, pe sporirea eficienței economice în toate domeniile de activitate, pe înflorirea artei și culturii, a întregii spiritualități socialiste românești; o perspectivă luminoasă, limpede și hotărîtă, așa cum sînt toate hotărîrile și faptele partidului nostru, ale conducătorului său mult iubit, așa cum este viața însăși a poporului român, a României Socialiste.

Parte integrantă a politicii partidului și statului nostru, voința de pace a poporului român își află acum, la zenitul dezvoltării sale contemporane, suprema împlinire, exprimată în concepția politică de excepțională valoare științifică a președintelui țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Ideea de pace nu mai poate fi despărțită astăzi, în mod arbitrar, de cadrul ei firesc de existență, de realitățile sociale, economice și politice, care o solicită tot mai intens și o impun cu necesitate, ca singura alternativă la dispariția vieții pe planeta Pămînt. „Avem convingerea — afirma limpede și răspicat Președintele țării în magistrala sa Cuvîntare rostită, în octombrie 1986, în fața Marii Adunări Naționale — că planurile și programele poporului nostru de dezvoltare economico-socială — ca de altfel planurile de progres și dezvoltare ale tuturor statelor și popoarelor — se pot înfăptui cu succes numai în condiții de pace și colaborare internațională, de încredere și cooperare activă între toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială." Lupta pentru transformarea speranței de pace într-o certitudine a păcii a adus lumii, în 1986, gestul nobil și pilduitor al României Socialiste, care, din inițiativa și la îndemnul președintelui Nicolae Ceaușescu — confirmate plenar prin răspunsul unanim afirmativ al poporului român la Referendumul din 23 noiembrie — a hotărît reducerea cu 5 la sută a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare. În numele istoriei sale, al prezentului și viitorului său, poporul român pășește în noul an, 1987, cu încredere și nestrămutată hotărîre în victoria socialismului și comunismului pe pămîntul patriei străbune, în victoria păcii și prieteniei între popoarele lumii!

